

PRAKTISCHE ASPECTEN VAN DE HERMETICA

21 februari 1967.

Hermetica, zoals u misschien weet werd afgeleid van de naam van Hermes Trismegistos, een wat legendarische figuur die in Egypte geleefd zou hebben. De kern van de hermetica is de zgn. tabula smaragdina de smaragdentaafel waarvan beelden zijn gevonden o.m. in het graf van een Egyptisch priester die enige tijd na Jezus dood gestorven is. Deze tafel stelt, het is waarlijk en waarachtig enz. zoals het boven is is het beneden, en zoals het beneden is is het boven. Toch is dit niet alleen maar de kern van de hermetische wetenschap. Hermetisch, besloten, een begrip dat u nu nog kent en in een wat andere betekenis op aarde pleegt te gebruiken.

Wanneer ik in de hermetica doordring, dan vind ik daar eigenlijk de natuurkunde van de geestenwetenschap. Vele mensen menen dat er een grote scheiding is tussen stof en geest. Tussen materie en het onstoffelijk bestaan. Dit is natuurlijk juist zover het onze ervaring betreft, maar het is niet geheel juist waar het de feitelijke toestand betreft. Wanneer u een materie herleidt tot zijn kleinste bestanddeel en die kleinste bestanddelen verder ontleedt, houdt je alleen energie over. Wanneer je de geest beziet, dan vindt je iets wat vergelijkbaar is met een veld in zichzelf fluctuerend en van potentiaal veranderend begrensd ten opzichte van de buitenwereld. Maar ontleedt dit tot zijn kern, het is energie. Het is de scheppende Goddelijke energie die materie en geest gelijkelijk in stand houdt. Het is de Goddelijke Kracht maar ook de Goddelijke Wetmatigheid die voor beide werelden, voor ons zo verschillend, gelijkelijk gelden. En bovenal waar de kernenergie voor beiden hanteerbaar is, is er een mogelijkheid tot harmonie tot samenwerking en tot beïnvloeding. Dit is, dat geef ik gaarne toe, een betrekkelijk summiere en vage inleiding op een zo omvattend onderwerp. Maar ik heb al gezegd, ik wilde graag de praktische kant uit.

En wat leert ons nu de hermetica. In de eerste plaats. Er bestaat altijd these en antithese. Er bestaat altijd licht en duister. Deze begrippen worden in verhouding geformuleerd. Waar beiden in evenwicht zijn ontstaat statische of absolute rust. Absolute rust is onaanvaardbaar daar zij een stilstand van bewustwording, bewuste reactie en bewuste actie betekent. En daarmee komen we dus tot de conclusie: Het is niet onze taak om, ten aanzien van de tegenstellingen een volledige harmonie te bereiken. Harmonie is een belangrijk punt, in alle hermetische wetenschappen en zelfs in de magie die voor een groot gedeelte toch ook weer is afgeleid uit de hermetica, zeker in haar latere vorm. Maar wat wel belangrijk is is dit: Wanneer 2 gelijkwaardige elementen zich met elkaar verbinden, ontstaat een kracht die een veelvoud is van de oorspronkelijke kracht der 2 elementen daar de beïnvloeding van het tegendeel een overvloed kracht geeft van één eenheid, tenminste wanneer het over twee gaat. Naarmate wij een beperkt doel hebben en een grotere harmonie, die meer personen omvat, moet dat doel beter te verwezenlijken zijn. Maar daarvoor is nodig dat men zich een doel kiest. Dit doel mag niet het doel zijn van de enkeling alleen, het moet voor elke eenling een zeer belangrijke waarde hebben, zij moet daarvoor in eigen leven voldoende energie, voldoende tijd, kortom voldoende over hebben. Maar aan de andere kant geldt dan ook dat, zodra de gemeenschap optreedt, de harmonische gemeenschap: deze gezamenlijk een doel moet kiezen en dit ene doel moet verwezenlijken. Misschien is dit nog te ingewikkeld geformuleerd. Laat ik het eenvoudig zeggen:

Honderd mensen kunnen veel meer dan honderd eenlingen. Maar dan moeten die honderd mensen tot een samenwerking komen waarbij allen één en hetzelfde doel aanvaarden en met volle inzet van hun persoonlijkheid verwezenlijken. Dit geldt op aarde, dit geldt in de sferen dit geldt in de relatie tot geest-stof. Er zijn bepaalde moeilijkheden en dat geef ik graag toe. B.v. geestelijke waarden en elementen kunnen alleen gebruikt worden tot beheersing van materiële elementen. Waar sprake is van een beïnvloeding, moet in verhouding een veel grotere kracht van de geest aanwezig zijn dan in het aardse contre-part dat beïnvloed wordt. Maar daarmee heeft u betrekkelijk weinig te maken, dat is meer zou ik zeggen onze zaak. Voor u is het belangrijk dat u onderling als mensen, ten aanzien van de geest ev. Met de geest, een doel leert verwezenlijken. En mag ik dan beginnen met enkele, u kunt dus andere doeleinden eveneens als juist bezien of beseffen, op te voeren.

Geen enkel doel dat zuiver theoretisch is is volledig aanvaardbaar. Elk doel moet mede in concrete kunnen worden uitgedrukt. Het moet een werking zijn die waarneembaar is binnen eigen wereld en eigen bewustzijn. Het is belangrijker dan u denkt. Van het ogenblik dat u bezig zijt met een doel dat vaag blijft, onomschreven, dat niet voldoende controleerbaar is, waarbij een te grote diversiteit van voorstelling optreedt, dan krijgen we geen resultaat. Op het ogenblik dat de eenheid werkelijk absoluut is en het doel controleerbaar wordt, ook al ligt het misschien in een andere sfeer, het moet dus een weerkaatsing hebben in uw eigen wereld, dan ontstaat de mogelijkheid om van doel tot doel verder te streven.

Volgende punt is al heel eenvoudig. Streef steeds naar één doel tegelijk. Slechts een bestreving kan superieur zijn voor u omdat wanneer meerder doeleinden als gelijkwaardig worden erkend geen der doeleinden verwezenlijkt wordt. Kies een doel. Richt u daarop.

Wanneer u een doel gekozen hebt en u bereikt dit, kies uitgaande van het bereikte, een volgend doel. Dat klinkt allemaal misschien wat vaag voor u omdat u zich geen voorstelling kunt maken. Ik geef een voorbeeld: u wilt mensen helpen, uw eerste poging is driekwart psychisch, psychologisch. U wilt een mens een beetje rust geven. U doet dit met materiële en ev. geestelijke middelen. Nu blijkt die rust te ontstaan. Dan zal de volgende fase zijn het zoeken naar een mogelijkheid om iemand kracht te geven die meer concreet is, een kleine genezing bv. En een derde fase kan dus zijn het zoeken iemand te helpen tot een totale nieuwe oriëntatie, materieel zowel als geestelijk in zijn milieu. Van daaruit zou je verder kunnen gaan tot wat men noemt: "milieu oriëntatie". Waarbij men dus een grotere groep of gemeenschap aan een bepaalde beïnvloeding tracht te onderwerpen en daarin een bepaalde rol tracht te spelen. U begrijpt nu wel dat u in het klein moet beginnen. In de esoterie en zeker in de hermetische esoterie zegt men dan ook: elke bereiking is een trap die slechts volledig wordt wanneer wij ze trede voor trede erkennen en beleven. Je kunt niets weglaten dus. Een volgend punt:

Wanneer een groep eenmaal als zodanig optreedt, moet daar een absolute aanvaarding en coördinatie zijn. Waar deze niet of niet volledig aanwezig is zal de gehele groep zich moeten heroriënteren ofwel uiteen moeten gaan. Dat kan in sommige gevallen soms een verlies betekenen. Een gevoel van geborgenheid weg doen vallen enz. Maar dat is niet zo belangrijk. De eenheid van bestreving en erkenning is bovenal belangrijk. En daar geldt nog iets bij. Druk nimmer uw deelname aan een dergelijke groep of gemeenschap, hoe groot of hoe klein ze ook moge zijn, alleen zuiver materieel uit. Laat de materiële waarde secundair optreden als gevolg van de geestelijke erkenning. Wanneer u een geestelijk doel hebt, dan zult u de middelen vanuit een geestelijk doe moeten erkennen, u zult ze niet stoffelijk redelijk mogen beredeneren.

Dan kom ik even terug op wat ik zo-even zei van de hermetica als natuurkunde van de geest. De geest in zich is een veld, wij kunnen dit beschouwen voor dit geval en als voorbeeld, als een soort magnetisch veld. Wanneer fijn ijzervijlsel, vatbaar voor het magnetisme, binnen het veld komt, dus beweging hetzij in het veld hetzij in de massa ontstaat een groepering volgens de krachtlijnen. Wanneer ik een stap verder ga kan ik zeggen: Wanneer de geest een psychische kracht is, dan zal die geest op de materie een soortgelijke inwerking kunnen hebben, zover die materie enigszins harmonisch is. Je kunt dus nooit invloed uitoefenen op iets wat je onverschillig is. Je kunt het haten en je kunt het liefhebben, maar onverschillig mag je niet zijn. Wanneer dan die toestand eenmaal bestaat, doel + emotie, dan zal de geest tot u in uw stoffelijke zowel als in uw geestelijke vorm, bepaalde problemen aantrekken, bepaalde situaties en ook bepaalde stoffelijke mogelijkheden. Nu is dat dus niet voldoende dat dit alleen maar op u afkomt er is een reactie mogelijk. Maar die kan alleen ontstaan wanneer er beweging is in datgene wat op u toe is gekomen of in uzelf. Daar u de beweging van de massa die op u toekomt nooit kunt beheersen, geldt hier dat u dus zelf altijd de schok of de beweging moet origineren. Stellen wij dit nu weer binnen het kader van een praktische regel dan heet dat dus: Wanneer ik mij een doel gekozen heb waarmee ik emotioneel één ben, trek ik uit alle waarden van de stof en de geest bepaalde dingen aan. Om echter de eenheid daarin, de harmonie met mijzelf, te doen ontstaan is een actie nodig die voor mij een verplaatsing of verandering ten opzichte van het geheel tengevolge heeft.

Voorbeeld: Er is een massa mensen. U wilt daar doorheen, u kunt hen verzoeken opzij te gaan maar zij hebben geen ruimte. Op het ogenblik dat u een stap terug doet ontstaat er wel ruimte. Zij kunnen dus voor u opzij gaan. U hebt een mogelijkheid geschapen tot

hergroepering in die massa. En in de praktijk ziet het er meestal zo uit. Je leeft op een bepaalde manier, je denkt op een bepaalde manier, je gevoelsleven en dat is voor een mens veel belangrijker dan menigeen beseft, het brengt je met de wereld op een, zekere wijze in contact. Nu heb je een groot aantal problemen die eigenlijk uit jouw persoonlijke houding, tegenover de wereld voortkomen. Je hebt daarnaast bepaalde vooroordelen die eveneens ontstaan doordat je a.h.w. jezelf bent in de wereld. Maar je kunt met die twee weinig doen. Denk er dan over na hoe je je eigen standpunt kunt wijzigen ten aanzien van die andere. En wanneer je eindelijk een weg gevonden hebt, doe dit dan snel, doet het abrupt, doe het meteen. Het resultaat is dat het andere, dat op u georiënteerd is, en die harmonisatie, ten aanzien van uw wezen wel te verstaan, is dan dus weer te vergelijken met de groepering volgens krachtlijnen.

Indien we dit doorvoeren tot de meest krachtigen, dan zou hieruit kunnen gelden: Het is mogelijk alleen door middel van de gedachten de kleinste materiedelen te beïnvloeden en zelfs daar uit een vorming van materie te veroorzaken. Denk niet dat dit denkbeeldig is. Er zijn de laatste tijd ten aanzien van kamezon proeven genomen waaruit we wel degelijk concluderen dat gedachtekracht op deze kleinste delen en hun baan schijnbaar enige invloed heeft en dat zijn materiële proeven en wetenschappelijke proeven. De hermetica heeft dit dus lang geleden gesteld ook al spreekt zij niet van mesonen en kende zij dergelijke delen en termen van de materie niet.

Gaan we nog een stapje verder dan blijkt dat de hele wereld rond je een bepaalde tendens volgt, die tendens kan dus beschreven worden in lichtkleuren dat wordt door velen gedaan, zij kan als Mars of Jupiter tendens omschreven worden, met een planeetnaam. Of zij kan alleen maar worden gezien als een golf van prikkelbaarheid, verdraagzaamheid, opstandigheid of weet ik al. Maar de verschijnselen rond u maken u duidelijk welk verschijnsel er op dit moment domineert. Want het beheerst uw hele maatschappij, uw hele leven eigenlijk. Wanneer een bepaalde kracht optreedt heeft het geen zin tegen deze kracht in te gaan. Onthoudt u dat goed. Het is noodzakelijk met de erkenning van die kracht en haar waarde, een eigen doek te stellen dat ondanks de drang van deze tendens bereikbaar is. Dat houdt in dat je er nooit tegen in kunt gaan.

Voorbeeld: Iemand komt op zee in een stroming terecht. Wanneer hij recht tegen de stroom inzwemt komt hij nergens, wanneer hij schuin op de stroming probeert te zwemmen dan komt hij eruit en herwint zijn vrijheid van beweging. Vrijheid van beweging vindt je nooit door een absoluut verzet tegen een bepaalde tendens, ook niet door een absolute aanvaarding. Slechts door een doel te stellen dat onmiddellijk buiten deze tendens ligt en dit als eerste punt te gebruiken om van daaruit verder te gaan tot mogelijk andere doeleinden en bereikingen zul je ongeacht de op de wereld heersende tendensen voor jezelf altijd een vrijheid van willen, van leven en van kunnen behouden, en daarmee de mogelijkheid elke harmonie tot stand te brengen die volgens je eigen wezen noodzakelijk is. Kort geformuleerd:

Door neutraal te zijn, ten aanzien van de heersende tendensen, en doeleinden te stellen die niet onmiddellijk met die tendensen strijdig of in overeenstemming zijn bereikt het ik een vrijheid van handeling waarin een harmonie kan worden bereikt met alle waarden van geest en materie.

De hermetica leert ons de spiegeling der sferen. Betrekkelijk eenvoudig, wat links is op aarde wordt rechts a.h.w. op die andere wereld. We zien hetzelfde bij de hersenen. Het linker deel van het lichaam krijgt automatisch de stimuli van het rechterdeel van de kleine hersenen, het is eenvoudig gezegd en misschien niet helemaal waar, maar waar genoeg om als voorbeeld te dienen. Wanneer wij nu begrijpen dat wat in de geest licht is, op aarde vaak duister schijnt en omgekeerd, dan zullen we ook begrijpen dat licht en duister volgens aardse formulering niet belangrijk zijn voor onze bestreving. Belangrijk is het doel dat je je hier stelt. Niet dat dit doel menselijk gezien aanvaardbaar of niet aanvaardbaar is. Het is niet belangrijk of het in overeenstemming is met een of andere lering of niet. Wel is het belangrijk of het met je eigen gevoel van juistheid strookt, zodat je er eigenlijk werkelijk harmonisch mee kunt zijn. En uit deze spiegeling kunnen we dan het volgende leren:

Het streven ten goede op aarde, wekt wat men op aarde noemt de kwade krachten uit de geest. Het streven op aarde ten kwade zoals men dat ziet wekt de goede krachten uit de geest. Er is dus ergens gevaar in het gebruik van de extremen. De hermetica leert ons voor een doelbewuste bestreving waarbij zowel materie als geest betrokken zijn, is het noodzakelijk uit te gaan van een punt waarin volgens het eigen ik goed en kwaad in balans zijn. Als punt van uitgang, dus niet van ontwikkeling. Door dit punt van uitgang bereiken wij dat schijnbaar neutraal maar met ons harmonisch, alle krachten uit de geest kunnen reageren. Daar echter, en dat moeten we ook niet vergeten, alleen die werkingen voor de mens van werkelijk belang zijn die materieel ook constateerbaar zijn die dus in zijn wereld en in zijn eigen persoonlijkheid betekenis hebben, mag geen enkel doel worden gezocht buiten de eigen wereld. Wij kunnen werken in de eigen wereld, om daardoor uiteindelijk in de andere wereld een zekere mogelijkheid voor onszelf te verwerven, maar wij mogen dus niet proberen om het materiële te verheerlijken tot het geestelijke, of wel door de ontkenning van het materiële te komen tot een persoonlijke sublimatie waarbij men dan meent in een geestelijke waarde en sfeer te leven. Conclusie: Elke actie ook die waarbij krachten uit andere werelden betrokken zijn, dient zijn begin en eindpunt in eigen wereld te vinden.

Daarnaast. Alle bestreving vergt een uitdrukking in de eigen wereld en ten laatste, de harmonie is daarbij het meest belangrijke punt, de vorm van de materiële uitdrukking niet. U ziet dat hiermede een aantal punten hebben aangeroerd, voor sommigen van u misschien al enigszins bekend, die in de komende tijd wel interessant kunnen worden, belangrijk kunnen zijn. Maar als ik daaruit nu eenvoudige conclusies blijf trekken en daarmee mijn doceertoon even laat plaatsmaken voor een meer gewoon gesprek dan stel ik toch voor u dat u dus altijd moet zorgen dat u een eenheid bent. En dan is het niet belangrijk of die ander hetzelfde doet als u doet. Wel is het belangrijk dat u elkaar aanvult. Het is niet belangrijk welke leerstellingen u nu huldigt als punt van uitgang, maar het is wel belangrijk dat u met die leerstellingen tot een aanvaarding van de leerstellingen van een ander kan komen. Wat dat betreft vinden we in het evangelie een hele hoop eigenaardige voorbeelden. Wij vinden dat Jezus zeer vele mensen kan genezen en dat daaronder mensen zijn die als zondaars bekend staan, mensen die heidenen zijn, dat Jezus zich bezighoudt met mensen die een beetje verdrukten zijn of mensen die op een of anderen manier toch uit de gemeenschap gestoten zijn, denk eens aan de tollenaar, de overspelige vrouw, de Samaritaanse, er zijn er meer, en dan moeten we gaan begrijpen dat Jezus uitgaat in dit evangelie van zijn eigen waarheid en die waarheid is bemin uw naaste gelijk uzelf, zij is de aanwezigheid van het koninkrijk der hemelen overal en te alle tijde, dat te allen tijde en voor iedereen werkelijkheid kan worden.

Die werkelijkheid kan nooit gelegen zijn, laten we dat heel goed begrijpen, in leerstelligheid, dat blijkt al door de grote verschillen die er aanwezig zijn. Deze eenheid, dit koninkrijk Gods kan niet alleen bestaan in een klakkeloze aanvaarding zonder meer, zij is kennelijk meer een waarde van harmonie. We horen dus niet direct vertellen dat iedereen, die onder de heidenen door Jezus geholpen werd, dat zijn er toch ook wel wat geweest, Christenen geworden zijn.

Wel dat zij eerbied hadden voor Jezus, dat zij hem aanvaardden. En nu komt men in de moderne tijd en dan gaat men zeggen wij Christenen of wat dat betreft, wij sociaal denkenden of wij liberaal denkenden wij willen alles maar moet men ons aanvaardden. Neen. Hier komt dus de praktische toepassing van heb uw naaste lief gelijk uzelf. Het is een kwestie van die ander aanvaardden. Wanneer de Romeinse hoofdman naar Jezus toekomt dan is dat van hem geen kwestie van Jezus aanvaardden, van hem is het een wanhoop. Maar Jezus aanvaardt hem zoals hij is, en daardoor ontstaat de harmonische werking waardoor zijn dochter geneest. Dit zijn Evangelische voorbeelden ik weet het en wij kunnen soortgelijke voorbeelden geven in alle andere leerstellingen of we nu gaan kijken in de Mahâbhârat in de koran, de boeddhistische geschriften nagaan het is overal hetzelfde. Maar wij moeten eerst aanvaardden, harmonie is iets wat van ons uitgaat nooit van de andere.

In de hermetica wordt die harmonie gesteld als motiverend en originierend voor wat jezelf bereiken kunt. Ze brengt de mogelijkheid voort en zij stelt de bereiking voor. Als u daar nu eventjes met uw gedachten bij wilt blijven dan kunt u misschien de volgende redenering wel aanvaardden en eens op uw gemak overwegen.

Het is niet belangrijk wat ik ben, wat ik doe, het is belangrijk hoe ik ben en hoe ik doe. Niet rang, stand, gebruik, maar intentie, persoonlijkheid. Als je uitgaat van dit ik, dan is het niet voldoende te zoeken naar gelijkgestemde. Gelijkgestemde kun je zoeken wanneer het gaat om

een bepaalde actie of bepaalde geestelijke werking. Maar zolang het om de wereld gaat moet je die wereld allereerst accepteren, moet je de wereld aanvaarden, zonder daarom jezelf te veranderen. Door het aanvaarden van datgene wat in de wereld bestaat ontdek je voor jezelf overeenstemmingen. Positiviteit van leven berust op het verwaarlozen van verschillen, waar dit mogelijk is, en het erkennen van overeenstemmingen waar dit maar bestaat. Wanneer je je richt op al datgene waarmee je harmonisch bent, dan kun je harmonieën opbouwen, dan kun je dus tot een grotere samenwerking, een grotere groepering komen zowel materieel als geestelijk. En je kunt overal, vooral wanneer daarin dus ook een zekere gedrevenheid, emotie, aanwezig is gezamenlijk een geestelijke krachten sfeer oproepen die voldoende sterk is om in de geest a.h.w. ook een reactie te wekken. Datgene wat men materieel doet en ev. Nog verstandelijk doet, wordt versterkt door datgene wat men emotioneel en via de geest doet en bereikt. Dit zijn een paar punten maar. Nog een punt wil ik aanspreken dat voor u misschien wat raadselachtig is.

Klanken en namen spelen ook in de hermetische lering een grote rol zoals u misschien weet en in de magie, vinden we dan steeds toenemend ook het gebruik van de zogenaamde kabbalistische namen. Die namen op zichzelf hebben geen werkelijke betekenis misschien, maar ze vormen een klanksequentie, een aantal trillingen. Zij drukken in zichzelf bepaalde harmonie uit. De mens die die namen uitspreekt brengt zichzelf daardoor, hij concentreert zich immers op het uitspreken van de naam, in harmonie met hetgeen in de naam aanwezig is. Dergelijke namen zijn sleutelbegrippen. Wanneer u bidt, of overweegt, dan moet u eens gaan beseffen dat een naam dus ergens de sleutel kan zijn tot een nieuwe mogelijkheid, of een nieuw bewustzijn, en hopelijk beschuldigt u mij niet van sacrilege wanneer ik zeg dat het in dat geval I even gunstig is om te zeggen Jezus Christus als te zeggen Karl Marx. Want het gaat hier niet om dat enen wat de naam representeert het gaat erom dat wij daarmee verder door willen dringen in een begrip. Het uitspreken van dergelijke namen op zichzelf kan dus al belangrijk zijn. Nu zijn deze namen niet kabbalistisch, het zijn gewone namen. Wanneer ik een kabbalistische naam gebruik dan is dat een naam die speciaal is samengesteld als sleutel. En u zult in uw eigen omgeving vaak ontdekt hebben dat u wanneer u gehuwd bent bv. Bepaalde woorden gebruikt ten aanzien van elkaar in een heel andere betekenis dan ze oorspronkelijk hebben. Zij wekken bij u bepaalde associaties. De associaties wekken bij u een bepaalde stemming, die bepaalde stemming maakt het u mogelijk op bepaalde wijze te reageren en ook te begrijpen. Wat de kabbalistische naam nu is, is eigenlijk zo iets als een kooswoord een speciale uitdrukking, zo'n familieterm. Zij brengt een reeks associaties teweeg niet op het materieel redelijk vlak, maar op immaterieel of geestelijk vlak en in het onderbewuste denken van de mens. Het resultaat is dat een verandering van emotionele gesteldheid ontstaat + een verandering van vermogen. Wanneer u dus bidden wilt, of wilt overpeinzen, is het misschien de moeite waard eens na te gaan of bepaalde van die namen, of uitdrukkingen, of formules misschien voor u een zekere prikkeling tot stand brengen. Meestal heb je dan het gevoel dat je hoofdhuid een beetje krimpt; dat je haren wat ten berge gaan rijzen, en dat er ineens een elektrisch veld in de buurt is. Wanneer je die gebruikt en je weet ongeveer waarvoor zij staan, kun je op deze wijze, zowel je eigen onderbewustzijn, een deel van het menselijke bovenbewustzijn, als van de sferen voor jezelf tijdelijk ontsluiten. Absorptie van die waarden dien t plaats te vinden zonder beredenering, ze moet eenvoudig aanvaard worden en eerst na afloop van het contact ontleed. Wanneer u in een kring harmonisch wilt werken en juist kan deze methode u vaak helpen om dus het gemiddelde te vinden, datgene waarin de werkelijke harmonie kan bestaan.

Dan nog een ding. In de hermetica leren wij dat alle dingen uit God zijn, alle. En wij leren daarin ook dat de herkenning van de oerkracht in alle dingen bepalend is voor de bruikbaarheid daarvan. Het is voor u dus wel belangrijk dat u ook probeert God in alle dingen te zien, zelfs in de schijnbaar onaangename, in de schijnbaar onaangaande. Door het Goddelijke daarin als motiverende, als bewegende kracht, ondanks alles te erkennen, maakt u het zichzelf mogelijk in de wereld niet slechts beperkte harmonieën op te bouwen maar om alomvattende harmonieën mogelijk te maken, terwijl u daarnaast een verbetering van inzicht verkrijgt en zo dus tot een juistere doelstelling van uit uw eigen geestelijk en materieel streven kunt komen.

Goeden avond vrienden.